

„Itt tudom a tapasztalataimat, az ismereteimet a legjobban hasznosítani..”

Öreghegy és Csalá képviselője, **Östör Annamária** nemcsak lakója saját választókerületének, hanem a szerelme is. Ismeri a környék minden szépségét és minden problémáját – azokkal a problémákkal pedig, amelyeket nem saját maga fedez fel, előbb-utóbb úgymint felkeresi valaki. Ő pedig szívesen segít, ha tud – közben pedig helyt áll Székesfehérvár egészségügyi és sporttanácsnokaként, édesanyaként és öreghegyi kisvállalkozóként egyaránt.

- Szeret képviselő lenni?
- Szeretek. Most már harmadszor választottak meg, és úgy érzem, ez egy nagy bizalom felém, és az engem jelölő szervezet felé is.
- A képviselői munkáját tekintve magabiztosabb most, a harmadik ciklusban, mint kezdő képviselőként?
- Ez nem olyan munka, amire készülni lehet – nem iskolában tanuljuk. Úgy érzem: szinte minden, amit eddig tanultam, minden iskolai végzettségem, minden tapasztalatom felhasználható. De természetesen sokkal több az ismeretanyagom, mint a kezdetekkor. Sokkal hamarabb el tudok intézni bizonyos ügyeket, tudom, hogy hová forduljak – hogyan tudok minél többet segíteni annak, aki megkeres.
- Egyfajta tapasztalatszerzés is a képviselői munka?
- Igen. Voltak a régi képviselők között, akik segítettek, de tulajdonképpen a saját bőrömmön kellett megtanulnom mindent.
- Hogyan emlékszik az első közgyűlésre, amin részt vett?
- Az egy nagyon ünnepélyes és felemelő pillanat volt. Azt hiszem, akkoriban talán még nagyobb presztízse is volt az egésznek... Én nem örülök annak, hogy a politikában mindenki a rosszat keresi, a rosszat látja, és nagyon negatív mindenkinek a megítélése. Pedig nem hiszem, hogy mindenki rászolgált erre.
- A saját körzetében az Ön megítélése szerint nem negatív...
- Reménykedem benne.
- És tesz is érte. Az a hír járja, hogy bármilyen ügygel meg lehet keresni, és segít is, amiben csak tud.
- Bármivel megkereshetnek – de azt is nagyon ösztönöz elmondnom, ha nem tudok segíteni. Megpróbálok – de ha valaminek törvényi, rendeleti vagy éppen fizikai korlátja van, akkor azt nem tudom megoldani. És akkor azt is becsületesen meg kell mondani, hogy ez nem fog menni.
- Hogyan került a politikába? Van ebben családi indíttatás – vagy pont nincs?
- Mondhatom azt is, hogy van, hiszen édesanyám – nő léte – Békés megyei származása miatt mindig is kigazda volt, úgyhogy tőle hallottam azért politikáról. Édesapám pedig 1956-ban a kórházi munkástanács elnöke volt, szülész-nőgyógyász orvosként. És tagja volt az úgynevezett Tíz Bizottságnak, akik akkor a város irányítását a kezükbe vették. Szóval volt családi indíttatás is...
- Lehetett volna ez negatív hatású indíttatás is, ha azt mondja: „hallottam eleget a politikáról, nem kérek belőle”. Miért döntött a politika mellett? Hogyan kezdődött?
- Először szervező voltam. A 2002-es, elvesztett választás után mindenki volt valami cselekvési vágy. Én is elgondolkodtam, hogy mit tudnék tenni, mit tudnék azonnal segíteni.
- Ez a Polgári Körök időszaka volt...
- Így van, és ebben az időszakban többen úgy

Fotó: Kicsi László

- gondolták, hogy szükség van az én kitalálásomra és szervezőképességemre. Aztán 2006-ban felmerült, hogy én induljak Öreghegyen.
- Egyből igent mondott, vagy voltak azért fenntartásai?
- Voltak fenntartásaim, de azok, akikre hallgatók, mind azt mondták, hogy bátran vágjak bele.
- Mennyire rendezte át a képviselői munka a civil életét?
- Én 2006-ban egy vállalkozást vezettem az Öreghegyen, és éppen akkor szereztem meg gyógytornászként a személyi edző képesítést is. Ezt a politikai életbe való bekapcsolódás természetesen fenekestül felborította. Főleg az utóbbit, mert a kisvállalkozásom megvan ugyanúgy, de az, amit nagyon szeretek, a sport és a gyógyítás, az időbeosztás miatt már nem fért bele.
- Azért nem távolodott el teljesen, hiszen egészségügyi és sporttanácsnokként közelről rálát ezekre a területekre.
- Ez az a két terület, amiről most már mindenki tudja, hogy mennyire összefügg és összetartozik. Tanácsnokként kicsit más szinten tudok foglalkozni az egészségüggyel, és nagyon hiszek abban, hogy azok a programok, rendezvények és az a szemlélet, amit az önkormányzatnál sikerült bevezetnünk, valóban jó hatással lesz Székesfehérvárra.
- Ezen a területen mire a legbüszkébb?
- Mindig nagyon örültem annak, amikor ezekben a témákban valaminek a bevezetéséről egyhangúlag szavazott a közgyűlés. Hiszen az egészségügy nem megosztó intézkedéseket

- kíván, hanem olyanokat, amikben mindenki egyetért. Több olyan kezdeményezésünk is volt, amiről elmondhatom, hogy ma már országos program. Hiszen a HPV elleni védőoltást Székesfehérváron vezettük be, és a mellrák elleni séta is több helyen hagyomány már. De büszke vagyok arra is, hogy a Nyitott Tornatermek nagy népszerűségnek örvendenek - ezek mind olyan kezdeményezések, amelyek akár az Országos Népegészségügyi Programot is mindig megelőzték egy lépéssel.
- Tudom Önről, hogy azokat az ügyeket, amelyeket kitartóan támogat, a megvalósulásuk után sem hagyja magára. Ez alkati kérdés, vagy vállalkozóként tanulta meg, hogy nem elég egy folyamatot elindítani, hanem azután is figyelni, gondozni kell?
- Egy vállalkozó, egy édesanya nem időszakosan működik... Minden ügy csak úgy fejlődik, csak úgy marad életben, ha mindig foglalkozunk vele. De remélem, hogy ezek az ügyek már annyira beágyazódtak Székesfehérvár életébe, a közgondolkodásba, hogy ha ezt én valamiért esetleg nem tudom folytatni, akkor is maradandóak lesznek.
- Létezik egy listája arról, hogy ha egy terve megvalósul, mi lesz a következő feladat?
- Igen, mindig tudom.
- Most éppen mi az?
- Nagyon szeretném, hogy a női egészség programok mintájára a férfiak egészségmegőrzése érdekében is hatékony programokat tudjunk elindítani. Hiszen látszik minden rendezvényen, szűrőprogramon, hogy a nők sokkal nagyobb számban vesznek részt. A férfiak talán

- félnek. Ezt a félelmet szeretnénk eloszlatni, és megtalálni az utat a lelkükhöz - hogy komolyabban vegyék a saját egészségüket.
- Nem kis feladat... Megvan rá a stratégia?
- Próbálkozom. Mindig próbálunk új programokat kitalálni, hátha egyszer megadják magukat...
- Kitaláló alkat?
- Nem szabad feladni a dolgokat. Nekem is nagyon nehéz volt elfogadni, hogy ha valami nem azonnal jön össze, akkor ki kell várni azt az időpontot, amikor összeállnak az anyagi, személyi és egyéb feltételek. Akkor kell rá visszatérni - csak addig nem szabad elfelejteni.
- Beszéljünk egy kicsit Öreghegyről! Mit láttott, amikor a körzet képviselője lett – és ahhoz képest mit lát most?
- Én gyerekkorom óta ott élek - akkoriban érezhető volt, hogy a terület fejlesztése nem volt a város szívügye. Igaz, hogy nagyon szép, igaz, hogy gyönyörű házak épültek, igaz, hogy nagyon szép a környezet. Nem is szólván arról, hogy a körzethez tartozik Csalá is, ami egy nagyon szép és nagyon hangulatos hely - sokan nem is tudják, hogy Székesfehérvárhoz tartozik, éppen ezért mindent megteszünk, hogy szervesen illeszkedjen a város vérkeringésébe. Amikor 2006-ban megválasztottak képviselőnek, az úthálózat rettenetes volt, nem volt teljes a csatornázottság, és a járdák sok helyen hiányoztak. Azóta próbáljuk a több évtizedes lemaradást behozni, végre teljes a közművesítés, a nagy utakat felújítottuk, sok kicsi utca is megújult, és járdákat is építettünk. De persze van még dolgunk bőven ezen a téren is a szépítés és komfortosítás mellett. Összességében azt gondolom, hogy egy szép, modern és mégis hagyományos városrész van kialakulóban.
- Lát már egy távlati célt is a sok napi feladat mellett?
- A távlati tervek nagyon szépek. Jó lenne már látni, ha bicikliutak is behálóznák Öreghegyet és Csalát, és nagyon szép kirándulóutakat is ki lehetne alakítani. Ezen is dolgozunk.
- Mérnöknek is kell lennie egy kicsit?
- Egy debreceni ismerősöm mondta, akinél szintén csatornázás volt, hogy „majd úgymint megtanulod”. Nem akartam elhinni, de tényleg meg kellett tanulnom egy kicsit. Valóban: mindehhez érteni kell alapszinten, ha át akarom látni, mi is történik pontosan a körzetben.
- Megvannak a bejáratott rutinjai, hogy mi a teendő, amikor egy-egy új problémával, feladattal találkozik?
- Megvannak – de az élet mindig változik, és mindig új kihívások elé állít mindenkit. Két egyforma probléma nem volt még az életemben. És szerintem nem is lesz.
- Attól unatkozna?
- Nagyon. Én szeretem, hogy ezeken a problémákon túl lehet segíteni az Öreghegyen található intézményeket, az iskolát, óvodát, közösségi házat. Lehet tenni azért, hogy az ott élők otthonuknak érezzék Öreghegyet és Csalát.
- Ön annak érzi?
- Igen. Imádom.
- Befejezésül még egy kérdés - bár az eddigiek alapján azért sejtem a választ. Úgy érzi, hogy a helyén van?
- A helyemen vagyok, igen. Itt tudom a tapasztalataimat, az ismereteimet a legjobban hasznosítani. És az a legszebb a dologban, hogy ezzel egy közösség bízott meg - és tartoznak nekik azzal, hogy maximális erőbedobással és töretlen lelkesedéssel végezzem a feladatomat.

„A gyermekeket formálni, megtalálni bennük a különlegest, ez a mi feladatunk..”

Emelt szinten tanulnak ének-zenét és matematikát a Kossuth Lajos Általános Iskola tanulói. Első hallásra összeegyeztethetetlennek tűnik ez a két szak, de ha jobban belegondolunk, kiderül: nem is állnak olyan távol egymástól. Persze ezek mellett még számos más területen is remekelhetnek és remekelnek is a Kossuthos gyerekek.

Virágné Sziládi Judit igazgató szerint éppen ezért szép az általános iskolai tanárok munkája: „Minden területre odafigyelünk, az iskola nyolc éve alatt annyi mindennel megkínáljuk a diákjainkat, hogy nagyon sok olyan rejtett tehetség is előbukkanhat, amelyre még a család sem gondolt addig. Nagy lehetőség van a pedagógusok kezében azzal, hogy felfedezhetik ezeket a tehetségeket.”

A Kossuth Iskola annak idején ének-zene tagozatos intézmény volt, ezt a hagyományt viszik tovább a tantárgy emelt szintű oktatásával. Mivel van már egy zenei tagozatos általános iskola Székesfehérváron, nyitniuk kellett másfelé is. Így került előtérbe a matematika. „A vezetői kinevezésem kezdetén azt éreztem, hogy a nevelőtestületben rendkívül jó és agilis matematika szakos tanárok vannak. Úgy gondoltuk, hogy ezzel a kínálattal is bővíthetjük palettánkat. Az ének-zene és a matek olyannyira nem válik szét, hogy több olyan kollégám is van, aki mindkét szakon tanít, sőt, még kórust is vezet. És azt figyeltük meg, hogy vannak olyan gyerekeink, akik mindkét tárgyból remekelnek” – mondja hozzá az iskolaigazgató.

Az intézményben sávós oktatással oldják meg az emelt szintű tantárgyak elsajátítását. Ez azt jelenti, hogy az egyes évfolyamok osztályainak egyszerre van ének-zene, illetve matekórja. Kiemelik az osztályokból a tehetségeket, őket egy külön csoportban tanítják. „Ezzel mindenkinek nyit – mondja Virágné Sziládi Judit. – Nyit az alapszintű csoport, mert kevesebben vannak,

Fotó: Fehérvári Polgár

jobb oda tud figyelni rájuk a tanár. Az emelt szintű csoportban pedig a legjobbak vannak, remekül lehet velük haladni, mert nem kell megvárni a lassabban felzárkózókat.”

Ének-zenét a 3-6. évfolyamban tanulnak emelt szinten a gyerekek. Matematikából negyedik osztály végén írnak egy szintfelmérőt. Ennek eredménye, valamint a tanárok véleménye, illetve a szülők kérése alapján kerülnek a gyerekek emelt szintű matek csoportba. Természetesen lehet egyszerre matekos és énekes is a gyerek. Ha terhelhető, ha szívesen fordít ezekre időt, akkor a lehetőség nyitva áll előtte.

Az intézmény sokszínűségét mutatja, hogy elnyerte az Örökös Ökoiskola címet. Ennek feltétele volt, hogy két évente, egymás után háromszor

kellett pályáznia az intézménynek, és ezeknek mindig eredményeseknek kellett lennie. „Nagy öröm számomra, hogy van egy lelkes gárda itt az iskolában, amely évről évre mindig megújítja, új programokkal gazdagítja hajtja végre ezeket a feladatokat, bevonva a gyerekeket és – a témahetek keretében – a szülőiket is. Azok a témák, amelyeket projektszerűen feldolgozunk, nem légből kapottak. Olyanokat választunk, amelyek a mindennapi életünket határozzák meg. A mi feladatunk a szemléletformálás is, amit ezeken a programokon keresztül mutatunk meg a gyerekeknek. Ezért is vagyunk sikeresek ezeknek a pályázatoknak az elnyerésében. Büszkéek vagyunk az elnyert címre, de ez nem azt jelenti, hogy inentől kezdve befejeztük, és a csúcson vagyunk,

abbahagyhatjuk. Mostantól egyfajta elvárás, hogy ezt a minőséget hosszú távon is fenntartsuk és garantálni tudjuk” – mondja az igazgató.

Az iskola Minősített Referencia Intézmény címmel is rendelkezik, amelyet idén augusztusban nyert el, egy több éven át tartó folyamat eredményeként. A befogadó pedagógia szemlélet kialakításáért részesült az iskola ebben az elismerésben. Ennek gyökerei még az 1990-es évek elejére tehetőek. 1993-ban indította el az intézmény a város támogatásával felmenő rendszerben a valamilyen tanulási zavarral küszködő gyermekek oktatását. Kiscsoportban, több szakember bekapcsolódásával nyújtottak segítséget. „Amikor az integráció előtérbe került, megszűnt ez a fajta oktatás, de azt az értéket, amit felépítettünk, mind a mai napig hasznosítani tudjuk, megőriztük jógyakorlatként, amelyért az elismerést is kaptuk – meséli az intézményvezető.

A családok központú iskola a szülőkkel is jó kapcsolatot tart fenn, hiszen eredményeket csak közösen, összefogással érhetnek el. „A gyerekek az életük meghatározó részét töltik az általános iskolában. A nyolc év alatt a kisgyerekekből tizennégy éves fiatalok lesznek. Nekünk az a dolgunk, hogy ezt az időszakot a lehető legszebbé tegyük a számukra. De ez nemcsak a mi felelősségünk, a szülőknek is ugyanolyan szerepük van ebben, mint nekünk. Éppen ezért partnerekként kell együtt dolgoznunk, hiszen ők otthon mást látnak a gyerekből, mint mi itt az iskolában, és meg kell találnunk a közös pontokat, hogy megfelelő alapokat nyújtsunk mind érzelmileg, mind szellemileg, mind értelmileg a gyerekeknek. Igenis attól általános egy iskola, hogy minden lehetőséget felvillant, és megnézzük, ki miben jó, ki miben tehetséges. Így lesz a későbbiekben tartalmas és szép élete a diákjainknak” – véli Virágné Sziládi Judit.

Simon Rita

Egy kiegyensúlyozott keramikus

Ha valaki megkérdezné tőlem, milyen egy keramikus, azt mondanám, hogy pozitív beállítottságú, energikus, érzékeny, de az életét határozottan irányítani tudó, földön járó ember. Olyan, akinek lelke tükröződik az általa létrehozott alkotásban. A székesfehérvári Balogh Judit keramikust ilyen embernek ismertem meg. Olyan művész, aki a kihívással teli időszakát önmaga képzésével tölti, és közben ő ad energiát másoknak. Jó volt a társaságában lenni, mert úgy éreztem, hogy korongozás közben eltűnnek a problémák, és nem marad más, csak az ember és az agyag.

– Miért lettél keramikus?

– Már óvodás koromban eldöntöttem, hogy mivel szeretnék foglalkozni, ezért középiskolában keramikusnak tanultam. Gyerek voltam, amikor a szüleimmel sétálgatva a Fehérvár Vásárrban láttunk egy idősebb férfit, aki korongozott. Mi, gyerekek körbeültük, úgy, mint ahogy most engem csodálnak a kicsik. Az fogott meg, hogy hogyan alakul ki a semmiből valami. Mindenáron ki akartam próbálni, amit ő csinál, de az idős művész senkinek nem engedte meg. Akkor nekem ez nagyon rosszul esett. Később megtudtam, hogy az utcánkban lakik egy fazekas. Akkor csatornázták a városrészt, és a testvéremmel a földből kibányászott agyagból formázott dolgokat vittünk neki, hogy égesse ki. Próbálta elmagyarázni, hogy csak a finomított agyagot lehet kiegészíteni, mert az nem tesz kárt a kemencében. Akkor azt gondoltam, ő is csak le akar rázni. A kézműves táborokban elkészült alkotásaink kiégetésében azonban már szívesen segített, és onnantól engem „le sem lehetett vakarni”. Ötévesen megfertőződtem, és azóta sem gyógyultam ki belőle.

– Minek mondanád magadat?

– Ha valaki megkérdezi, hogy mi vagyok én, azt válaszolom rá, hogy keramikus. Bár az élet úgy hozta, hogy sodródtam erre-arra, de mindig is a kerámia adta meg a fő irányvonalat az életem-

ben. Szüleim mindig támogattak benne. Azt gondolom, hogy a nevelés egyik legfontosabb pontja, hogy a szülő támogassa abban a gyermeket, amiben látszik a tehetsége.

Már a szakmában dolgoztam Korompay Péter iparművész mellett, amikor a 2000-es évek elején felfigyelt a munkámra akkori önkormányzati képviselőnk, Bobory Zoltán. Az Öreghegyen az ő javaslatára én készíthettem el az utcanévtáblákat. Mai napig felnézek Korompay Péterre emberileg és szakmailag is, nagyon sokat tanultam tőle, és ő önzetlenül adta át tudását.

– Van önálló műhelyed?

– Egy kicsit elsodrótam a kerámiától a pedagógia világába. Tíz évig a Hang-Szín-Tér Művészeti Iskolában tanítottam, mellette pedig kihelyezett saját műhelyemben hódoltam szerelmemnek, a kerámiának. A fiam születésével azonban kimaradt pár év alkotói munka az életemből. Azt szerettem az iskolában leginkább, hogy az együtt alkotás volt a kapocs köztünk, közösen tudtunk tervezni és alkotni. Mindenkit meg lehet fogni és szólítani az agyagozással. Amikor nekem nem volt ötletem egy témára, akkor a gyerekek segítettek átlendülni. Több iskolában tartottam szakköröket, és láttam, hogy miként tudok hatni a gyerekekre a kerámia segítségével. Pár éve ezért elvégeztem a pedagógia szakot a főiskolán, miközben a múzeum tárgyalgató hagyomány néprajzi részén dolgoztam. Jelenleg az Ezredéves Speciális Szakiskolában dolgozom, és teljesen magával ragadott az ottani légkör. Az oda járó gyerekek mások, mint egy normál iskolába járó fiatalok. Hatalmas különbség, hogy az egészséges gyerekeket nem tudom mindig lekötöni ebben a felgyorsult világban. Az első alkalommal, mikor találkoztam a gyerekekkel az Ezredéves Iskolában, még semmit nem kaptam belőlem, és máris két ölelő kar szorított magához. Úgy érzem, hogy az emberekkel való kapcsolatomat itt tudom a legjobban kamatoztatni. Sikerélményhez

Fotó: Zsida Agoston

juttatom őket, hogy ezek a gyerekek valamilyen igazán jónak érezhessék magukat. Az agyag segítségével megkaphatják azt az érzést, hogy ők is képesek valamit létrehozni.

– Mit hoz a jövő?

– Tervezem, hogy újra lesznek szakkörök, és elindítunk egy nyitott műhelymunkát. Nekem szük-

ségem van arra, hogy emberek vegyenek körül, és együtt gondolkodhassunk, dolgozzunk. Talán ezért sem lettem igazi művész, mindig is egy jó iparos akartam lenni. Egy művésznél akkor születnek az igazán nagy dolgok, ha csak egy csatornán tudja kifejezni magát. Én nem vagyok ilyen.

Zsida-Domokos Andrea

„Mindenki, legyen fiatal vagy idős, valami többel távozik tőlünk..”

„Mindent a vár érdekében!” – vallják Bory Jenő leszármazottai. A család annak szenteli életét, hogy egyben tartsa, életben tartsa, fenntartsa a hagyatékot, és megmutassa a világnak, mit hoztak létre a nagyszülők sok évvel ezelőtt. Mindez Boryék végrendeletében is olvasható, mégis meglep az az elhivatottság, amelyről Kovács Andrásné, az egyik Bory unoka mesélt nekem.

– Mekkora most a család?

– Nagypaméknak három gyermeke volt. Ikerlányai Ilona és Klára, a fiuk Gyuri. Én a Klári Ilona nevű lánya vagyok. Mi már heten voltunk unokák, a gyermekeink pedig tizennyolcan vannak. A mi unokáink pedig már harmincheten. Egyre bővül a család.

Fotó: Tisóki Attila

– Ennek ellenére mindenki kiveszi a részét a munkából?

– A várat az alapítvány működteti, amely pályázik felújításokra, meglehetősen sikeresen. Az alapítványban vannak családtagok, és a többségünk is itt dolgozik a várban. A mi nemzedékünk a 80-as évek végétől van „bevetésen” a várban – és most van egy „meleg csákányváltás”, jönnek a mi gyerekeink, akik nagyon lelkesek, tele vannak ötlettel. Ha belegondolunk, 1923-ban kezdte el építeni a várat Öregapa – az ő kívánságára hívtuk így őt. Szóval ez ma már egy közel kilencven éves épület, amely állandó felújításra, javításra szorul. Télen négy hónapon át zárva tartunk, ekkor végezzük el a belső felújításokat. A többi hónapban a hét minden napján nyitva vagyunk, és nincs vita közöttünk arról, ki nyit ki. Én magam is vezetek csoportokat, bár nem vagyok képzett idegvezető, mégis hitelesebb, ha én beszélek a várról, mert személyesen ismertem a nagyszüleimet. Örülünk annak, hogy a fiatalság teljes lelkesedéssel vetette bele magát a munkába. A kerttől kezdve egészen a pénzügyekig mindent ők csinálnak most már. Ők máshogyan néznek az épületre, mint mi, ami nem baj.

– Engem csodálattal tölt el, hogy van egy család, amely ápolja a hagyományokat.

– Írtak a nagyszüleink egy nagyon szép végrendeletet, amely úgy szól, hogy maradjon minden együtt, legyen karbantartva, fenntartva és látogatható legyen. És mi így is teszünk. Az az életünk, hogy karban tartjuk, javítgassuk, fenntartjuk a várat. Egy ilyen nagy családnál előfordulhat, hogy széthordja az itt található műtárgyakat, amelyekből gyakran csak egy példány van – mégsem tesszük. A tisztelet fontosabb. A munkánk nem hiábavaló, hiszen az embereket érdekli a vár, az, amit a nagyszüleim létrehoztak. Ezt mutatja az is, hogy idén volt a legmagasabb a látogatottság – ez valószínűleg az internetnek is köszönhető. Megnézik az utazók, mi található Fehérváron, ide is eljönnek, és láthatóan elégedetten mennek el. Mindenki valami többlettel távozik, mint amivel érkezett, legyen akár fiatal, akár idős.

– Mindig is itt élt a várban?

– Nem, csak szakaszosan. A nagyszüleim ketten éltek a várban. Mi máshol laktunk Fehérváron, aztán amikor 1959-ben meghalt a nagypam, beköltöztem a nagymamához, hogy ne legyen egyedül, majd fél év után jött a család is. Öregapa mindhárom gyermekének önálló lakrészt épített a várban, ott laktunk és lakunk mind a mai napig. Szóval itt laktam, aztán férjhez mentem, és elköltöztünk innen, majd mikor a gyerekek felnőttek, visszajöttem.

– Milyen volt itt felnőni? Gyerekként egy várban?

– Nagy élmény volt, sokszor itt töltöttük a nyarakat. Természetessé vált számunkra ez a közeg. Akkoriban még nem volt ilyen sok látogató,

Bory-vár

A historizáló épületegyüttest lakásnak, műteremnek és műgyűjteménye elhelyezése céljából építette Bory Jenő szobrász és építész, 1923–59 között. A mesterséges dombon álló hosszúkás főépülethez többkarú lépcső vezet, melyet két, árkádos folyosóval lezárt terasz szakít meg. Az épület árkádos galériával, gúlisakos tornyokkal díszített. A hátsó fronton két, várkapuval összekötött kerek bástya áll, jobb oldalon négyzetes, kettős gúlisakos torony félkörű bővítéssel, árkádos várudvar, felső részén szoborgalériával. Az épületegyüttes vasbetonból épült, több, építésének idején úttörőnek számító technikai megoldást alkalmazva. Az udvarban, a galériákon, az épület különböző részein Bory Jenő saját szobrai, a főépületben Bory és felesége festményei és szobrai, valamint a Fadrusz János, Körösfői-Kriesch Aladár, Csók István alkotásai láthatók.

azt meg kellett csinálni. Ez ránk is igaz. Ezt a mentalitást adták tovább nekünk.

– Gyerekkorában melyik volt a várban a legkedvesebb zuga?

– A háború alatt nagyon megsérültek azok a gipsz szobrok, amelyek a megrendelésre készült alkotások másolatai voltak, és az árkádok alatt voltak kitéve. Volt ott egy női síremlék, aminek az oldala megsérült, bele lehetett bújni. Nagyon szerettem ezt, amikor bújócskázunk. Persze csupa pókhálósan kerültem ki onnan. Meg hát ott van a Vagyóczi terem, ahol Öregapa egyik segítőtje lakott valamikor. Ez fenn található a torony második emeletén – mi az oszlopok között fociztunk. Mert azért ha belegondolok, féltették a várat tőlünk, tehát inkább elmentünk olyan helyre játszani, ahol nem voltunk szem előtt.

– És most, felnőtt fejjel? Melyik a kedvenc zuga?

– Ma már félek bebújni sötét helyekre, amit annak idején félelem nélkül megtettem. Nagyon érdekes, hogy az éremnek hány oldala van. Jönnek a gyerekek és az unokák, és teljesen máshogyan, más módon szemmel nézi az ember a várat. A kedvenc helyem most egy barlangrész, a lakásom bejárata mellett. De amerre járok, mindenütt a

tek. Nappal itt volt a Bányató, a közelben. Oda mentünk fürödni, ott tanultunk meg úszni. Bár akkor is ki volt írva, hogy „a tavon tartózkodni tilos”, de mi mondtuk, hogy nem tartózkodunk, hanem úszunk benne... Amikor itt voltunk, akkor is dolgoztak a nagyszüleink, Öregapa javítgatta a háborús károkat, és ahogy emlékszem, mi nem tettünk kárt semmiben.

– Mennyire tudtak mindemellett nagyszülők lenni?

– Ugye mi csak nyáron jöttünk ki, nem itt laktunk. Arra emlékszem, hogy csodáltuk mind a kettőjüket. Ahogy egymással viselkedtek, amilyen szeretettel beszéltek egymással. És hát egyáltalán, amit tettek. Mindig is nagyon tevékenyek voltak, hozzá voltak szokva ahhoz, hogy ami munka van,

nagyszüleimet látom. Hozzám nemcsak a kövek beszélnek, hanem ők is.

– Van olyan részlet vagy hely, ami még most is újdonságként hat Önre?

– Van, hogyne, még ennyi idő után is. Ahová az ember születik, amivel bánik, amit takarít vagy tisztít, arra egészen más szemmel néz. Éppen ezért amikor a látogatókat vezetem, mindig felfedezek valami újdonságot. Úgy hiszem, ezzel más is így van, mert a látogatók is visszatérnek. Azt mondják, egyszer nem elég, annyi a látnivaló. És akkor hozzák a gyerekeiket, unokáikat, a barátait, a rokonaikat, a külföldieket. Remélem, a nagyszüleim is látják ezt fenn: hogy amit kitaláltak, kigondoltak, ekkora érdeklődést vált ki.

Simon Rita

Programok, rendezvények

November 12. 15:00

Ipari örökségeink megőrzése – Az Akóts gőzmalom bejárása

Gőzmalom utcai bejárat

Az Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására június óta dolgozik azon a nagyszabású terven, miszerint Székesfehérváron létrejön egy, a város iparát bemutató múzeum. A négy alkalomból álló programsorozat utolsó rendezvényén egy körülbelül egy órás bemutatón vehetnek részt, mely során a 2011-ben bezárt ipari műemlékek számító malom napjainkra leromlott állapotú épületét tekinthetik meg Hraska Imre, egykori tanmalom-vezető ismertetésével.

Mivel a séta üzemi területen lesz, ezért kérjük, hogy fokozott óvatossággal közlekedjenek. Kérjük, hogy részvételi szándékát előzetesen jelezze az alábbi elérhetőségek valamelyikén!

E-mail: topografia@echomail.hu

Telefon: +36-30/607-4729

November 12. 18:00

Kövi Szabolcs koncert

Köfém Művelődési Ház (Verseci utca 1-15.)

Egy varázslatos, ellazító, színvonalos koncert, Tűzszivárvány címmel. Jegyek elővételben és a helyszínen is vásárolhatóak 1500 Ft-os áron.

További információ: +36-22/531-610, majoros.noemi@kofemmuvhaz.hu

November 13. 18:00

Csernus doki Székesfehérváron

Művészetek Háza, színházterem (III. Béla király tér 1.)

Dr. Csernus Imre székesfehérvári előadása a sikereiről és a pofonokról. Kapunyitás 17:30-kor, belépőjegyek ára elővételben 2500 Ft, az előadás napján a helyszínen: 3000 Ft. A jegyek megvásárolhatóak online, illetve az esemény facebook oldalán feltüntetett irodákban.

November 14. 10:00

Fehérvár Hangja 2015 – Elődöntő

Alba Pláza (Palotai út 1.)

A Fehérvár Hangja verseny második fordulójába, vagyis az elődöntőbe már csak a válogató 24 legjobb versenyzője mehet tovább, hogy az Alba Plaza színpadán, élő közönség előtt mutassa meg tehetségét.

November 14. 9:00

XII. ArakAktív Döntő

Köfém Sportcsarnok (Verseci utca 1-15.)

November 14-15., 21-22.

Agykontroll tanfolyam Domján Gábor előadásában

Köfém Művelődési Ház (Verseci utca 1-15.)

A Silva-féle agykontroll egy tudományosan megalapozott, egyszerű, praktikus és könnyen elsajátítható önfejlesztő módszer. Jegyek elővételben kaphatóak a Köfém Művelődési Házban.

Érdeklődni az alábbi e-mail címen és telefonszámon lehet: majoros.noemi@kofemmuvhaz.hu; Telefon: +36-22/319-031

November 16.

Iparművészeti zsűrizés

Művészetek Háza (III. Béla király tér 1.)

A Magyarországi Alkotóművészek Közép- és Nyugat-dunántúli Regionális Társasága a Fejér Megyei Művelődési Központ Művészetek Háza közösen szervezi meg az iparművészeti termékminősítőt. A zsűri a november 13-ig beérkező alkotásokat értékeli, melyek közül a legjobbakat az adventi nép- és iparművészeti kiállításon mutatják be december 3-án.

November 18.

Én és a szecesszió – Kiállítás a Diák-Deák Galériában

Városi Képtár – Deák Gyűjtemény (Oskola u. 10.)

A „Gyere rajzolni a Képtárba” sorozat következő pályázati kiírásra beérkezett alkotásokból nyílik kiállítás.

Programajánló

November 4., 11.00

Maroshegyi Csicsergő – Baba-mama klub
Gárdonyi Géza Művelődési Ház és Könyvtár
(Sóstó lakótelep 1.)

Érdekes témákkal, hasznos tanácsokkal, meghívott vendégekkel várják a lelkes kismamákat a Baba-mama klub foglalkozásaira, melyekre október 7-től november 25-ig minden szerdán 10-12 óráig kerül sor.

Programok:

November 4.: Gögicse (játék, beszélgetés)

November 11.: Influenza infó

November 4. és 18., 16:00

Kodolányi Szabadegyetem

Kodolányi János Főiskola A épület (Szabadságharcos út 59.)

A Szabadegyetem előadásorozatok azzal a gondolattal születtek meg, hogy közérthető, ugyanakkor tudományos igényű előadások keretében mutassa be világunk legidősebb kérdéseit.

Előadók, témák:

November 4.: A kommunista államhatalom és az egyház 1945-1956 – Mózessy Gergely, gyűjteményigazgató, Székesfehérvári Püspöki és Székeskáptalani Levéltár

November 18.: Közmédia a Rákosi-korszakban – Dr. habil. Simándi Irén PhD, főiskolai tanár, KJF, címzetes egyetemi tanár

November 5., 18:00

Vörös október – Molnár Artúr fotográfus kiállítása

A Szabadművelődés Háza (Füred sor 3.)

2015. november 5-én 18 órakor nyílik meg Molnár Artúr fotográfus kiállítása „Vörös október” címmel, melynek témája az 5 évvel ezelőtti vörösiszap katasztrófa.

A kiállítás november 29-ig díjmentesen tekinthető meg.

November 6., 18:00

Obornik András kiállítása

Öreghegyi Községi Ház (Fiskális út 93.)

Obornik András festő alkotásából nyílik kiállítás az Öreghegyi Községi Házban, melyet Várkonyi Gábor nyit meg.

November 7., 17:00

Fehérvár KC – Érd kézilabda mérkőzés

KÖFÉM Sportcsarnok (Versei utca 1-15.)

Jegyvásárlás és további információ: www.fkc.hu

November 7., 10:00

Kézműves foglalkozás a Gyermekkönyvtárban

Vörösmarty Mihály Könyvtár (Oskola utca 7.)

Az őszi jegyében szervez ingyenes gyermekfoglalkozásokat a Vörösmarty Mihály Könyvtár Gyermekkönyvtárban.

Időpontok:

November 7.: Falevelek színes kavalkádja

November 28.: Ajándékdoz hajtogatás

November 7. és december 5., 10:00

A játék fiatalít! – Társasjátékos nap a Hetedhét Játékmúzeumban

Hetedhét Játékmúzeum (Oskola utca 2-4.)

November és december hónap első szombatján rendezik meg a társasjátékosnapot. Aki jegyvásárlásakor jelzi, hogy szeretné kipróbálni a múzeum saját társasjátékát, felnőtt helyett diák, diák helyett gyermek kedvezményre jogosító jegyet kap.

November 10., 16:30

Játékjárművek a Moskovszky-gyűjteményben

Hetedhét Játékmúzeum (Oskola utca 2-4.)

Janovszki Tamás történész, a Magyar Műszaki és Kereskedelmi Múzeum munkatársa „Játékjárművek a Moskovszky-gyűjteményben” című ingyenes előadásával várja az érdeklődőket.

November 11., 17:00

Angyal keze nyomán született

Csuporné Angyal Zsuzsa fazekas és mézesbábos népi iparművész kiállítása

Művészeti Ház (III. Béla király tér 1.)

A kiállítás november 28-ig tekinthető meg.

Egy esély mindenkinek jár

Sajnos, naponta szembesülünk azzal a ténnyel, hogy mentálisan vagy fizikálisan sérült embertársaink életét előítéletek nehezítik és kísérik végig. Van egy szervezet Székesfehérváron, ahol mindennapos küzdelemben a nehézségekkel, pénztelenséggel vívunk szembe, és tessék mindezt azért, mert más nem vállalja fel ezt a munkát. Kovács Istvánné határozott, de szerény és eltökélt emberként vezeti az Alba Civitan Rehabilitációs Nonprofit Kft-t és annak jogelődjeit, lassan húsz éve.

– Honnan indult az Alba Civitan?

– 1998-ban egy 280 négyzetméteres, romos épületet kaptunk az önkormányzattól, amit félig felújítottunk, így indult el 1999 szeptemberében 17 fővel a tevékenységünk. Azóta is ebben az épületben dolgoznak nálunk a fogyatékkal élők, pszichiátriai betegek és megváltozott munkaképességű emberek – és ma is nagyon sok támo-

gatást kapunk a városvezetés részéről. Jelenleg összesen ötven embernek biztosítunk munkát, amiből negyven fő megváltozott munkaképességű munkavállaló. Intézményünkben különböző fogyatékkal élő emberek számára biztosítunk rendszeres elfoglaltságot és munkalehetőséget is. Több évünkbe került, hogy ezeknek az

embereknek nagy részét megtanítjuk először is dolgozni. A foglalkoztatás mellett 1984-től a mai napig végzünk rehabilitációs úszásoktatást gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Ez különböző betegségekre más-más vízben végzett speciális és fejlesztő gyakorlatokat jelent 45 perces foglalkozások keretében. Vannak olyan munkavállalók, akik feltétel nélkül megbíznak bennem, szinte az ölemben nőttek fel, hiszen gyerekkorukban még a gyógyúszást is velem kezdték. Sokat voltam velük táborozni, bejártuk a fél világot, kicsit a saját gyerekeimnek érzem őket.

– Kiknek tudnak segíteni?

– Az Alba Civitan Rehabilitációs Nonprofit Kft. több átalakulás után 2008-ban jött létre, és foglalkozás-rehabilitációs szakmai programjai segítségével mindennapi munkát biztosít sérült, beteg embereknek. Mivel minél több rászoruló szerelnék segíteni, elengedhetetlen a meglévő munkáinkon túlmutató kezdeményezések bővítése. Célszerű olyan partnerek felkutatása, akikkel karöltve segíthetünk a társadalom periferiájára szorult embertársainkon. Jelenleg 4, 5, 6 és 8 órás munkaidő van nálunk, és nemcsak a megyeszékhelyről járnak be dolgozni, hanem Mór, Csór, Pátka és Sárboárd településeiről is. Rengeteg ember szeretne dol-

gozni, de a nálunk felvehető munkavállalói létszám államilag limitálva van. Egyik feladatunk, hogy a szellemileg és fizikailag visszamaradott, valamint hátrányos helyzetű emberek megsegítésére és a társadalomba való beilleszkedésére, gyógyulására, rehabilitációjára az arra rászorulóknak információt biztosítsunk. Mozgásfejlesztési lehetőség szervezetünk életben a gyógyítás.

– Milyen munkáik vannak? Hogy telik egy nap?

– Bémunkáink vannak, amiket főleg külföldi és fővárosi cégek felkérésére végzünk. Reggel mindenki bejön dolgozni, és a letelt munkaidő után mindenki a saját otthonába tér haza. Eddigi munkalehetőségeink varrás, csomagolás, papírhajtogatás, elektronikai ipari alkatrész összeszerelési munkák, alkatrész válogatással kapcsolatos feladatok voltak. A vezetésünk célja, hogy elvégzett munkánk minőségének, pontosságának és megbízhatóságának eredményeként egy folyamatosan bővülő megrendelői kört alakítsunk ki. Ennek érdekében tevékenységeinket magas színvonalon, tervszerűen és szervezetten véghezvük. Sajnos azonban nagyon minimális összeget fizetnek általában a megbízók, és a megrendelők diktálják a feltételeket.

Kapcsolataink jellemzője a megbízhatóság és ügyfélközpontúság, odafigyelünk partnereinkre. A hatékony munkavégzés és a vevőkör szélesítése érdekében tevékenységeinket, eszközállományunkat lehetőségeinkhez mérten folyamatosan bővítjük, korszerűsítjük.

Szolgáltatásaink minőségét a szükséges erőforrások felhasználásával, számítógépes háttérünk folyamatos fejlesztésével, a megrendelői igények rugalmas kezelésével és a megrendelői észrevételekből levont tapasztalatok munkaformájában történő beillesztésével igyekszünk tökéletesíteni. Nincs olyan súlyosan sérült ember, aki ne akarna dolgozni, ha képes rá. Egy esély nekik is jár. Munkavállalóink dolgozni szeretnének, és ezáltal egyenrangú, még értékesebb résztvevőivé akarnak válni a társadalomnak.

– Mi jelenti a nehézséget?

– Szakmailag észre kell venni, mikor „esik szét” egy pszichiátriai beteg. Mikor kell felvenni a kórházzal, a kezelő orvosokkal a kapcsolatot. Tele egészségügyi kihívásokkal viszem tovább az intézményt, az általunk felkarolt emberekért – de annyit elvárnánk, hogy ne rúgjanak belénk. Pedig volt olyan csoda is az életünkben, amikor kezek nélkül úszó fiatal lánnyal részt vettünk a 1995-ös Speciális Olimpián. Az egész világ csodálta, mégsem kapott akkora figyelmet itthon. Pénz nélkül sajnos nincs jövőjük a sérülteknek. Nehéz anyagi helyzetben vagyunk mi is. Ha valaki támogatni akar bennünket, a pénznek, a fűtéshez pedig fának és szénnek mindig örülünk. Lelkileg nagyon nehéz látni valakit, aki gyerekkorától fejlődik, aztán, amikor véget ér a fejlesztés, elindul szellemileg lefelé. Hatalmas felelősség van rajtam vezetőként, de miattuk nem tudom itt hagyni ezt a munkát.

Zsida-Domokos Andrea

Családbarát programok

Szülők iskolája

Novemberben is folytatódik a Szülők iskolája programsorozat a Fejér Megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Ház jóvoltából Székesfehérváron. Az e havi rendezvény témája: Korai felismerés. Milyen tünetekkel keressünk fel gyermeknevelő szakembert? A program célja, hogy szakszerű nevelési, fejlesztési tanácsokkal segítsék a családok mindennapi problémáinak megoldását. A rendezvény ideje alatt gyermekfelügyeletet biztosítanak, szintén szakember bevonásával. Ha az érdeklődők között fogyatékkal élő gyermeket nevelő szülő is jelentkezik, a gyermekfelügyeletet gyógyterapeuta szakember látja el.

Előadó: Dr. Deák György, gyermekneurológus

Időpont: 2015. november 20. 16:30

Helyszín: Más Fogyatékos Gyermekéért Alapítvány központja – Székesfehérvár, Móri út 16.

Kézműves foglalkozás és interaktív színházi előadás

Családi karácsony keretein belül interaktív színházi előadásra várja a megyében élő családokat a Fejér Megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Ház Székesfehérváron. A Szabad Színház gyermekeknek szóló színdarabja megfogalmazza a karácsony valódi üzenetét, felhívja a figyelmet az önzetlenség fontosságára és a családi összetartás erejére. A rendezvény segíti az ünnepre való ráhangolódást a család minden generációja számára. Az integrált családi programon az előadás megtekintése előtt a gyermekek kézműves foglalkozás keretében karácsonyi díszeket, ajándékokat készíthetnek.

Kézműves foglalkozás időpont:

2015. november 29., 15 óra

Szabad Színház előadása:

2015. november 19. 17 óra

Helyszín: Igézó – Basa utca 1.

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

NEMZETI CSALÁD- ÉS
SZOCIÁLPOLITIKAI INTÉZET

CSALÁDBARÁT
ORSZÁG

A programok megjelentetése a Családi értékek a Fehérvári Polgárban című, CSP-CSBO-15-A-23888 számú pályázat keretében valósul meg.

Új közösségi helyiséggel gazdagodott a fehérvári diákság

Megnyílt a Pinceklub, a Székesfehérvári Diáktanács új közösségi tere a Hiemer-házban. Az eseményen a diáktanács elnöke és öt évének eseményeiből nyílt kamara tárlat, és bemutatták a szervezet új logóját is. A megnyitón jelen volt dr. Cser-Palkovics András polgármester és Mészáros Attila alpolgármester is.

Az ötödik tanévét kezdte meg a Székesfehérvári Diáktanács idén ősszel. A diákoknak kezdetektől fogva nagy vágya volt, hogy legyen egy hely, amit a magukénak tudhatnak, ahol a kötetlen üléseket, összejöveteleket tarthatják. A Hiemer-házban lévő Pinceklubot hamar birtokba vették. Már az első alkalommal egyeztettek a következő időszak programjait, társasjátékoztak, beszélgettek.

A megnyitón dr. Cser-Palkovics András polgármester elmondta: a Hiemer-ház három ütemben lezajlott felújítása keretében az önkormányzat a megszépülő épület funkciói között vállalta egy ifjúsági klub működtetését. „Erre végre lehetőség nyílik, hiszen a pincehelyiség átalakításával

most birtokba vehetik a klubot a diáktanács-tagok, és minden fehérvári diák, aki részt kíván venni a város ifjúságát érintő közösségfejlesztő munkában. Reményeink szerint, a fiatalok számára ez egy olyan hely lesz, ahol nagyon sokféle, érdekes programon vehetnek részt, tartalmasan töltik az idejüket” – mondta a polgármester.

Székesfehérvár ifjúsági ügyekért is felelős alpolgármestere reményét fejezte ki, hogy a fiataloknak sok programjavaslatuk, kreatív ötletük lesz, amelyekkel minél szélesebb körben szólítják meg a társaikat. Ezzel is erősítve a fehérvári diákok és a város közösségét. Mészáros Attila hozzátette: az előre egyeztetett, szervezett események mellett heti egy napon a fiatalok rendelkezésére áll a Pinceklub.

Bódig Péter, a Székesfehérvári Diáktanács elnöke köszönetet mondott a városnak, hogy a fehérvári fiatalok rendelkezésére bocsátották a helyiséget. Ez egy fontos és szükséges lépés volt, hiszen így a programjaikat az állandó helyszínen könnyebben tudják megszervezni.

forrás: okkfehevar.hu

Elektromos kisbusz jár a Béla úti temetőben

A Székesfehérvár Fejlődéséért Alapítvány szeptember elején indított adományozási akciót annak érdekében, hogy a Béla úti temetőben egy elektromos kisbusz közlekedhessen, megkönnyítve a sírkertet látogató idősek és mozgássérültek közlekedését. A kezdeményezés sikerrel járt: a tizennégy személyes busz napi négy alkalommal közlekedik a sírkertben, és igazodik a 26-os, valamint a 31-es helyi járatos buszok menetrendjéhez.

A Béla úti temetőt 1982-ben adták át, és mára közel 10 kilométeres úthálózattal rendelkezik. A sírkertet fenntartó Székesfehérvár Városgondnoksága Kft. nagyon sok levelet kap abban az ügyben, hogy nagyok a távolságok a temetőben, és az időseknek nehézkes a közlekedés.

Ezért tavaly már forgalomba állítottak néhány napra egy elektromos kisbuszt, amivel a temető távolabbi pontjaira is könnyen eljuthattak az idősebb emberek. A járat teljes kihasználtsággal működött.

Október 24-től minden nap közlekedik majd a Béla úti köztemető területén a tizennégy személyes kisbusz. A Béla úti temető útjai jók és jól járhatóak, így biztonságosan kialakítható volt egy olyan körjárat, ami a 26-os és 31-es helyi buszjáratok menetrendjéhez igazodik, és a temető előtti buszmegállótól segíti az eljutást a távolabbi sírokhoz.

A temetői elektromos kisbusz térítésmentesen vehető igénybe.

forrás: okkfehevar.hu

Feketehegy-Szárzrét lakói elégedettek a fejlesztésekkel

Összességében nagyon pozitívan értékelik a „Szociális város-rehabilitáció Szárzrétén” című projekt eredményeit a városrészben élők. Ez derült ki abból a kérdőíves felmérésből, melyet az Echo Szociológiai Kutatóintézet készített Feketehegy-Szárzrétén 300 fő bevonásával. Minderről sajtótájékoztatót tartott Szigli István területi önkormányzati képviselő és Domokos Tamás, a kutatóintézet módszertani igazgatója.

A „Szociális város-rehabilitáció Szárzrétén” című, 1,2 milliárd forint összártékú projekt alapvető célja volt a városrész társadalmi és gazdasági felzárkóztatása, a lakosok összetartozás-erejének növelése, életminőségének javítása, továbbá az intézmények jobb megközelíthetősége. A beruházásnak köszönhetően a városrész megszépült

ben, hogy számos felújítás valósult meg, és biztonságosabb lett a környék a térfelügyelő kamerák felszerelése óta.

Arra a kérdésre, hogy mely fejlesztésekről hallottak már, legtöbbször az általános iskola és az óvoda felújítását, illetve a közösségi központ kialakítását említették. Sokan hallottak az utak és a járdák felújításáról, valamint a Gaja-patakon megépült gyalogos-kerékpáros hídról. Legkisebb arányban a Szárzréti Fatimai Boldogasszony Plébánia és külső felújításáról értesültek. A válaszadó lakosok további fejlesztéseket is szükségesnek tartanának, mint például a Farkasvermi út felújítását, a közbiztonság további növelését, illetve a helyi járatos buszközlekedés sűrűsítését.

A projekt keretében felújítottak számos járdát

és korszerűbbé vált. Az Echo Szociológiai Kutatóintézet 300 fő bevonásával kérdőíves felmérést készített, melyben egyebek közt arra keresték a választ, hogy a lakók szeretnek-e itt élni, miként értékelik a nagyberuházás épített elemeit és a megvalósult programokat, rendezvényeket, továbbá hogyan képzeli el Feketehegy-Szárzrét jövőjét.

„Minden olyan beruházást, amely igen nagy anyagi ráfordítással valósul meg, ajánlatos előzetes felméréssel kezdeni és utólagosan is értékelni. Feketehegy-Szárzrét esetében is szükséges volt igazolni, hogy érdemes volt elkölteni a több mint egymilliárd forintot olyan fejlesztésekre, amelyek komplex módon tudnak segíteni egy lakóközösséget, növelik a polgárok komfortérzetét és a közösséghez való tartozás érzését” – fogalmazott a sajtótájékoztatót Domokos Tamás, az Echo Szociológiai Kutatóintézet módszertani igazgatója. Hozzátette: a szárzréti beruházás is előzetes igényfelméréssel indult, majd a munka végeztével, a folyamat logikus lezárásaként értékelő kutatást is végeztek a városrészben.

A kutatás során kiderült, hogy a polgárok ragaszkodnak lakóhelyükhöz, 96 százalékuk válaszolta, hogy szeret Feketehegy-Szárzrétén élni. Legvonzóbbnak a városrész családi házas jellegét, valamint a megvalósuló közösségi életet tartják. A megkérdezettek többségének véleménye szerint az elmúlt két évben jelentősen javult a városrész helyzete. Véleményüket azzal indokolták legtöb-

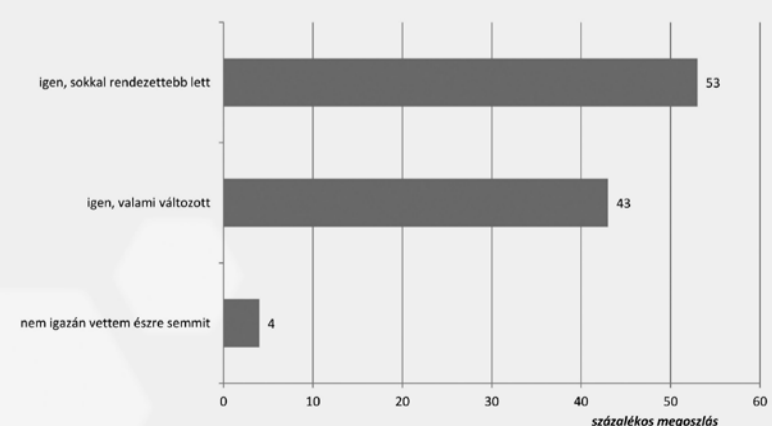
és utat a városrészben - a válaszadók több mint 80 százaléka elégedett ezek állapotával. A városrész lakóinak több mint fele gondolja úgy, hogy az elmúlt két év során történt változásoknak köszönhetően vált rendezettebbé a közlekedési útvonalak állapota.

A város-rehabilitációs projekt számos tréninget, tanácsadást, sportfoglalkozást és rendezvényt is magába foglalt, melyekről összességében szintén pozitívan nyilatkoztak a városrészben élők. Többségük részt is vett különböző képzéseken, tanácsadásokon, egészségnapokon, sportfoglalkozásokon. A jövőbeni közösségi programok szervezését a lakosok többsége örömmel fogadná.

„A beruházás kapcsán már a kezdet kezdetén megfogalmaztuk, hogy ne korlátozódjon egy szűk területre, hanem legyen szerteágazó és példaértékű. Ez a fejlesztés akár mintaként is szolgálhat más városrészek számára. Lakossági igény szerint dolgoztunk, előzetesen megvizsgáltuk, mit tehetünk jobbra a lakók érdekében, és két év elteltével az eredményeket is egy széleskörű közvélemény-kutatással mérhettük fel leginkább” – hangsúlyozta a sajtótájékoztatót Szigli István, a terület önkormányzati képviselője. Hozzátette: az eredmények tükrözik, hogy nagyon is érdemes volt dolgozni, küzdeni a fejlesztésekért, hiszen a lakók túlnyomó többsége szeret Feketehegy-Szárzrétén élni, és pozitívan értékeli a megvalósult beruházásokat, programokat.

Havasi Timea, Simon Rita

Az elmúlt két évben észlelt változásokat az utak és járdák állapotát illetően?

www.echosurvey.hu

ECHO SZOCIOLÓGIAI KUTATÓINTÉZET

Huszonöt éves Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata

Ünnepi Díszközgyűléssel tisztelgett Székesfehérvár a város önkormányzata és az önkormányzatiság megalakulásának 25. évfordulója előtt a Vörösmarty Színházban. Az eseményen megjelentek az elmúlt negyedszázad helyi közéletének résztvevői, a városi intézmények, szervezetek vezetői. A jubiláló Önkormányzatot az első polgármester, **Balsay István** köszöntötte, majd ünnepi műsorral folytatódott a rendezvény. A programot követően az est házigazdája, **dr. Cser-Palkovics András** polgármester mondott beszédet.

A Díszközgyűlés vendégei között ott voltak a helyi közélet egykori és jelenlegi szereplői: polgármesterek, alpolgármesterek, jegyzők, önkormányzati képviselők, valamint a város főbb intézményeinek, szervezeteinek vezetői. Jelen volt dr. Simon László kormány megbízott, dr. Molnár Krisztián, a Fejér Megyei Közgyűlés elnöke, Spányi Antal megyés püspök, Oláh József ezredes, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokságának megbízott törzsfőnök-helyettese, dr. Petrin László, a Fejér Megyei Kormányhivatal főigazgatója, dr. Kovács Zoltán, Fejér megye jegyzője, a város egykori polgármesterei közül Balsay István és Warvasovszky Tihámér, valamint dr. Bóka Viktor, Székesfehérvár Megyei Jogú Város jegyzője. Az ünnepi közgyűlés első percében a jelenlévők néma főhajtással emlékeztek azokra, akik az elmúlt 25 évben Fehérvárért dolgoztak, de ma már nem lehetnek közöttünk.

Az évforduló alkalmából mondott beszédében a város 1990-ben megválasztott polgármestere úgy fogalmazott: „Bármily szerencsétlen helyzetű legyen is az ország, bármily láncok által legyen is lebilincselve a nemzet, előbb-utóbb mégis szabadabb létre vív, ha lakosaiban a polgári erény tiszta vére buzog.” Balsay István felidézte a rendszerváltáshoz kapcsolódó eseményeket, a helyi önkormányzatok megalakulását, az önkormányzatiság alapelveit, a vonatkozó törvényeket, majd az 1988-as Szent Jobb körmenettel kezdve összefoglalta a legfontosabb Székesfehérvárhoz kapcsolódó törekvéseket és eredményeket. Elmondta, milyen körülmények között alakult meg az Önkormányzat, és milyen problémákkal, feladatokkal álltak szemben az első tisztségviselők. Köszönetet mondott munkatársainak, a város egyházainak, civil szervezeteinek és a város polgárainak az együttműködésért, a szolidaritásért, az útmutatásért és a kritikákért. Ünnepi beszéde végén az egykori polgármester a cselekvésre és a jövő építésére buzdított, Albert Schweizert

idézve: „Isten nem a sikert várja tőlem, hanem az erőfeszítést, nem a célba érést írja elő, csupán menet közben akar találni visszatérésekor”.

Az Díszközgyűlés alkalmából összeállított ünnepi műsor keretében az Alba Regia Táncegyüttes részletet mutatott be Mozdulatlan legendák című előadásából, majd az Alba Regia Szimfonikus Zenekar köszöntötte a 25 éves Önkormányzatot, Farkas Ferenc Kárpáti rapszódia című művével. A Díszközgyűlés az Alba-jazz-generációk fellépésével folytatódott: az ünnepi estre komponált Autumn Leaves című számban Vörös Tamás vezetésével Vörös Janka, Mits Gergely, Mits Márton, Hámori János, Cserta Balázs, Mike Krisztián, Horváth János, Vörös Milán és Máté Sándor zenéltek együtt a színpadon. A műsort a DNS Company Fehérvár felett szállók című dala zárta, amit a közönség Katona Lóránt, a Fehérvár Hangja korábbi döntőse előadásában hallgathattott meg.

A Díszközgyűlés dr. Cser-Palkovics András ünnepi beszédével zárult. A polgármester Szinával Tibor korelnök szavait idézte fel, a 25 évvel ezelőtti alakuló közgyűlésről. „Aki most itt va-

gyunk, ne képzeljük egy pillanatra sem, hogy hatalmat kaptunk. Kaptunk egy megbízást, mely szolgálatra kötelez: városunk lakóinak szolgálatára. Mi, itt jelenlévő képviselők pedig értsük meg, hogy szolgálunk, a szó szoros értelmében! A választók szolgálata alázatot követel, nem fennhéjázást, urakodást, fölénykedést azokkal a választókkal szemben, akik tőlünk várják gondjaik, bajaik személyes és közös kívánságai és közös akaratuk meghallgatását, tőlünk várják segítőkészségünket, és mindazon reményeiket megoldani, melyek a többség óhaját tükrözik. A feladat nem könnyű, mert a körülmények, a haladó idő, a lehetőségek szorosság és behatároltak. Sok függ a testület hozzáállásától, segítőkészségétől és szakértelmétől. Ehhez járulhat a lakosság türelme, problémáinak feltárása, érdekeik messzemenő elemzése” – idézte a közönség szolgálatának mindennapjait és felelősségét jellemző, negyedszázada megfogalmazott, még ma is időtálló gondolatokat a polgármester.

„Egy több mint ezeréves városban huszonöt évre emlékezni úgy tűnik, mintha egy pillanatot ragadnánk ki a történelemből. De ez a pillanat

város életében, annak fejezetei között mégis kitüntetett helyet kap, mert a demokráciáról szól” – mondta dr. Cser-Palkovics András. Hozzátette, a visszatekintés és az ünneplés igénye három indokkal írható le: a szabad, demokratikus társadalom megléte, a Székesfehérvárhoz kötődő közös érzések és a köszönet kifejezése az önkormányzati képviselőknek és tisztségviselőknek, akik vállalták a város szolgálatát.

Az ünnepi rendezvényt követően Warvasovszky Tihámér egykori polgármester mondott pohárköszöntőt, melyet személyes jókívánsággal zárt: „Nekem, mint fehérvárinak, aki szereti szülővárosát, akinek gyermekei és unokái is kötődnek ehhez a városhoz, az érdekem az, hogy a városvezetés sikeres legyen, és ez a város tovább fejlődjön. Ehhez kívánok sok sikert. Isten éltesse a 25 éves önkormányzatiságot, Isten éltesse Fehérvárt!”

A Díszközgyűlést egy közös fotózás zárta, a csoportképen az elmúlt negyedszázad valamennyi – az esten jelenlévő – helyi közéleti személyisége együtt szerepel.

forrás: okkfehervar.hu

Irányok, lehetőségek a Belváros fejlesztésére

Székesfehérvár főépítésének előadásával **Sutolsó állomásához érkezett az „Új Belváros – Várkörút rehabilitációja” című pályázathoz kapcsolódó programsorozat. Lantay Attila a Várkörút felújításának eredményeiről és a város fejlődési irányairól tartott prezentációt a Városi Levéltár és Kutatóintézetben.**

Tavaly augusztusban kezdődött és idén júliusban fejeződött be a felújítás Székesfehérvár egyik legforgalmasabb útszakaszán, a Várkörúton. A beruházást a „Új Belváros – Várkörút rehabilitációja” című pályázat keretében valósította meg Székesfehérvár Önkormányzata.

A projekthez kapcsolódó hatrészes ismeretterjesztő előadás-sorozat záró eseményén dr. Csurgai Horváth József, az előadásokat szervező a Városi Levéltár és Kutatóintézet igazgatója köszöntötte a résztvevőket. Felidézte az előadás-sorozat egyes állomásait, és reményét fejezte ki, hogy a programokkal sikerült kapukat nyitniuk a Belváros további fejlesztésére. Mint mondta: a Belváros szerkezete nehezíti a nagyobb, jelentősebb változtatásokat, főként ha azt szeretnénk, hogy azok harmonizáljanak a történelmi jelleggel is. Az 1960-as és 1970-es években végbement nagyléptékű fejlesztések leszűkítették a Belvárost, éppen ezért jelentős kihívás elé állnak a mai kor tervezői, építészei. Egy-egy fejlődési irány megszabása nemcsak minket, hanem az utódainkat is meghatározóan érinthet – fogalmazott az igazgató.

A programsorozat záró előadását „A Belváros fejlődési irányai – tekintettel a Várkörút rehabilitációjának eredményeire” címmel tartotta meg Székesfehérvár főépítésze. Lantay Attila beszélt egyebek mellett a Belváros megnövelésének jelentőségéről és a műemléki jellegű, védett épületek megőrzéséről. A Várkörút felújítása, a középén húzódó zöldsáv és a kandelábersor beépítése, továbbá a forgalom csökkentése mind hozzájárultak a Belváros területének kiszélesítéséhez.

A főépítész bemutatta a tervezés alatt álló, továbbra is formálódó és bővülő Árpád-ház Prog-

ramot, melynek egyik fontos feladata, hogy egy nagy projekten belül több épített értéket megmentsenek. A Koronázó téren valósulna meg a székesfehérvári királyi koronázó- és temetkezési templom romterületéhez kapcsolódó látogatóközpont, ahol helyet kapnának a Nemzeti Emlékhelyet bemutató kiállító és információs terek is. A látogatókat itt tájékoztatnák arról, hogy tulajdonképpen mivel találkozunk majd a romterületen. A látogatóközpontot és a Nemzeti Emlékhelyet egy pincésztű, már meglévő folyosó kötné össze. Az elképzelések szerint a romterülettől egy információs táblák-

kal ellátott, úgynevezett Nemzeti Emlékhely Sétaút vezetne a Kőztársaság Mozi helyére tervezett bazilikatörténeti kiállítóter és Árpád-ház kutatóintézet épületéig. Itt a Szent István Király Múzeum felügyelete alatt megvalósítható a Bazilika eredeti, fennmaradt kőanyagának raktározása, illetve eredeti anyagok felhasználásával a szerkezeti rekonstrukcióinak bemutatása. A háromszintes, installációszerű galériarendszerrel ellátott épület modern, friss felfogású és nyitott lenne, ugyanakkor megadná a múlt tiszteletét is. Érdekes elképzelés, hogy az épület „lelké- kény” megőrizné és használatba is vennék az egykori moziépületet. A város célja, hogy olyan, a Belváros további kiszélesítését hozó kiállítóter épüljön, amely nagy számban vonzza a művelődni vágyó közönséget.

Az előadásában szó esett a Zichy-liget és a Belváros integrációjának lehetőségeiről is. A főépítész elmondta: a közlekedési lehetőségek szűkítésével párhuzamosan szükséges lenne megoldani a parkolási problémákat is. Az elképzelések szerint parkolóházat létesítenének a Vörösmarty Színház mögött, a Koch László utcában, a Jávor Ottó téren, továbbá magánberuházásban a Panorama Offices épülete mellett. Lantay Attila prezentációja végén említést tett arról is, hogy már vannak tervek a Fekete Sas Szálló kulturális célú megmentésére, továbbá a Petőfi Mozi átalakítására a diákok, főként a felső- oktatásban résztvevő hallgatók igényei szerint.

forrás: okkfehervar.hu

„Nem a világ irányítja a sorsomat...”

Nem tudom, mennyire gyakori, hogy egy fogorvos kezelés közben verseket mond a pácienseinek, vagy a történelemből vett izgalmas és tanulságos példázatokat mesél nekik. Persze, ha ez a fogorvos szereti az embert látni a betegeiben, ha szereti – ahogy ő fogalmaz – „beszélgetésekben élni az életét”, és ha mindez egy neveltetéséből adódó, szigorú és bölcs értékrenddel párosul, akkor azért érthetőbb a dolog. **Dr. Abkarovits József fogász szakorvossal, a székesfehérvári szenátus tagjával beszélgettem.**

– A Helyi Érték magazin mostani számának a „tudatosság” a vezérfonala. Mennyire jellemző ez az ön életére?

– Abszolút. Persze, a kislányom rögtön mondaná, hogy hangulaterember vagyok – de mégis jellemzőnek érzem magamra a tudatosságot. Nálunk gyerekkoromban egy nagyon jól felépített, a harmincas évekre jellemző, szigorú otthon volt. Ugyan nagy hangulati kilengések jellemezték, de precíz volt, elvárásokkal teli – aminek az élet viszont tompította a szeretet. Mi örömeink vagyunk, keresztény család, törvényeink vannak – és a törvényeinket konzekvensen betartjuk, ezért elkötelezettségeket vártak tőlünk. Amikor tizennyolc éves lettem, édesapám azt mondta: sose felejtse el, hogy elkötelezettség van, és annak vállalása. Egy ifjú embernek megfogalmazott egy komoly igazságot – pedig korábban soha nem beszélte így velem. Nekem ez jelenti a tudatosságot.

Mindig tervezni kellett az életünket. A hideget ki kellett bírni, terhelhetőnek kellett lenni. Sportoltunk is, mert egy férfinak bírnia kell a terhelést, akkor is, ha nem lesz sportoló, mert alkaltilag sem olyan. Azt hiszem, hogy annak a régi, egészséges magyar világnak a gyermekei vagyunk, ahol egy rend szerint élt a család.

– A mai napig így él?

– Én ebben nem vagyok olyan jó... De mégis, az életemben megvan az igény erre a fajta rendre.

– Mikor jött rá, hogy ez jó? Mert én például gyerekkoromban kicsit szenvedtem attól, hogy a nagyapám mindenféle „életre felkészítő” dolgot tanított nekem, a kézzel betonozásig bezárólag. Aztán, amikor építkeztem, és értettem, hogy mi történik, akkor ráébredtem, hogy volt ennek értelme.

– Nagyszerű édesapám volt: a nemzet iránt elkötelezett, igazi hazafi. Ráadásul az a közeg, amiben élhetett, a mindennapi küzdelem kiváló terep volt számára, legyen szó alkotási kedvről, vagy éppen a bürtöntől való fenyegetettségéről. Az első magyar katonai kórházat ő állította fel a háború után, mert tífuszjárvány volt. Mellette nem lehetett nem rájönni, hogy ez jó így – mert soha nem éltünk másképp. Nagyon nagy szigorú volt, de ezt én akkor igazából nem éreztem. Onnan tudtam meg, hogy amikor elmentem mentősként dolgozni, és kiderült, hogy ki vagyok, azt mondták: na, az öreg mellett nem lehet könnyű... De én csak azt tudtam, hogy a mi családukból rettentő jó élni. Összetartottunk, együtt gondolkodtunk – és erre volt is lehetőség. Az örmény családok nagyon szeretnek enni, jó a konyha – mi esténként három órát beszélgettünk

Fotó: Simon Erika

az asztalnál. Fiatalon például sose jártunk el este szórakozni, mert elképzelhetetlen volt, hogy ne legyünk ott a vacsoránál. Csodálatos, saját világban éltünk. Széchenyiről és Kossuthról beszélgettünk, tizenkét évesen Kralovics Alánt és Pesovár Ferencet hallgattam.

– Klasszikus polgári életforma, amiről mesél.

De azért Magyarországon volt negyven olyan év, amikor ezt nem lehetett könnyű megőrizni.

– Nekem olyan könnyű életem volt... Édesapám megbecsült orvos volt, aki az orvoslást nemcsak gyógyításra használta, hanem az emberek között élve, mint egy fátyla, világított. Prohászka Ottokár mondta egyszer, hogy „ne a tüzet sajnáld, ami elég, hanem az üszköt, ami nem tud lángra lobbanni”. Ez nálunk mindennapos mondat volt. Nem tört be az otthonunkba a másik világ. Falak voltak. De várfalak, a szellem várfalai. Igazi polgári lét volt ez, olyan emberekkel a környezetemben, akiket semmilyen megaláztatás nem tudott megtörni, mert önmaguk miatt léteztek – nem a világ irányította a sorsukat. És az, hogy köztük élhettem, számomra egy élmény volt.

– Azt, hogy „nem a világ irányítja a sorsomat” sokan szeretnék elmondani magukról – de nem mindenkinek sikerül. Önnek sikerült?

– Nem mondom, hogy nem hat rám a világ – de nem irányít, ez biztos. Van egy belső képem, amit az alakított ki, hogy a szüleimtől kaptam a csodát. Édesanyám nagyon erős asszony volt, régi, gazdagnak nem mondható katona-nemesi családból származott. Marxi értelemben a vagyoni helyzetükre azt mondanám: osztályharca méltatlanok... De masszívan keresztény gondolkodású, és mindenkifelett becsületes család volt. És egy ilyen édesanya szolgálta az én lánglelkű édesapámat. Aztán jött egy kanyar az egyetemen is, ahová értelemszerűen nem vetek fel egy ilyen családból – fizikai munkára köteleztek, mert nem voltam KISZ-tag. De az is egy játék volt, mert erős gyerekek voltunk. Én a mentőknél dolgoztam, és nagyon szép emlékeim vannak onnan is. Nem tud a világ szennyes része lehúzni. A szép része viszont megérint: én például a szocializmusban

is szerettem azt a fajta szolidaritást, ahogy a mindenféle társadalmi csoportból összekerült osztálytársaimmal tudtunk együtt létezni.

– Van ebben egyfajta nosztalgia is?

– A szocializmus iránt...?

– A fiatakkora iránt.

– Nincs. Én élvezem, hogy öregnek érezhetem magam, mert sok mindenre emlékezhetek. És az emlékeim között nagyon sok olyan dolog van, amit gyerekként tanultam – talán éppen azért, mert a szüleim soha nem tekintettek gyerekeknek a szó klasszikus értelmében. Mindig nyíltan beszéltek előttünk – félreértés ne essék: nem szexualitásról. Hazaszeretetről beszéltek, felelősségtudatról, önfeláldozásról. Amikor édesapám infarktussal feküdt az ágyon, és kopogtak az ablakon, hogy beteghez kell menni, már ugrottunk is. Én tizenöt éves korom óta vezetek autót, mert édesapám szürkületi vak volt, és nem tudott volna este kimenni a betegekhez. Volt, hogy éjjel a vajda édesanyjához kellett menni, egy nem túl bizalomgerjesztő környékre – az nem volt kellemes. De édesapám azt mondta: ha az orvost hívják, menni kell.

– Teljesen nyilvánvaló volt, hogy az orvosi pályát választja?

– Ez érdekes dolog, mert ez talán az egyetlen gyenge pontja annak a világnak, amikor egy nagy erejű édesapa irányít. Soha nem gondolkodtam azon, hogy mi legyek. Édesapám mindig utat mutatott – de a szó szép értelmében, nem erőszakosan. Azért az, hogy nem voltunk KISZ-tagok, meghatározta, hogy mi lehet belőlünk. De nem is fogalmaztam meg én ezt magamnak fiatalon. Szerintem nem is foglalkozást választottam volna, hanem eszmét: hősi halált halni a hazáért, például. De nálunk nagyon régóta az egészségügyben dolgozik mindenki – természetes volt, hogy ezen az úton tudunk haladni. Épp most mondtam el nagy örömmel a szenátusban, hogy a kislányom révén a Fejér Megyei Szent György Oktatókórházban a negyedik generációt adjuk. Nagypapám, édesapám, bátyám, sógorom, feleségem, én magam – és most már a kislányom is.

Szűk volt a mezsgye, amin járhattam, pedig inkább humán érdeklődésű voltam. Furcsa lehet talán, de az orvoslásban én ma is jobban élvezem az orvos-beteg viszonyt, mint magát a szakmát. Tudom, ilyen nem illik mondani, mert mindenkinek a szakmájában kellene elmélyednie – de én szeretem, hogy a másik oldalon egy ember van.

– Meg is látszik a páciensein. Én még kevésbé rettegő embereket nem láttam fogorvosi várában.

– Alapvetően mindig derűs ember voltam, mert egy optimista hangulatú világban éltünk. Az a fajta helytállás, gerincesség, amit édesapám elvárt, nem is működött volna optimizmus nélkül.

– Derű nélkül szerintem az emberi kapcsolatok is nehezebben működnek.

– Meg a világ is. A rendszerváltás csodáját például az emberek ma már – visszatérvintve – kicsit peszsimistábban látják. Pedig akkor itt egy csoda volt, és ezt így is éltük meg. Mindenki hitt benne, mindenütt átjárta a frissesség azt a poros léggör.

– Mi maradt ebből mára?

– Egy gyakorlati értelemben működő rendszer. Vannak negatív részei? Lehet. Ezt majd száz év múlva ítélje meg az utókor. Tudja, amikor Orbán Viktor azt mondja, hogy stadiont kell építeni, mindenki arról beszél, hogy mennyi pénz megy el. De közben elhangzik egy adat, hogy háromszázkilencven ezer igazolt ifjúsági sportolója van az országnak. Ez egy csoda. És ez nincs stadion nélkül. Áldozat nélkül ugyanis nem születnek csodák. Szerintem az is a rendszerváltás lendületét idézi, amikor hallom Fehérvár polgármesterét, és azt mondja: elindul egy program, ami húsz év múlva ilyen és ilyen eredményt hoz. Ki tervez ma két évtizedre? Aki hisz abban, hogy ez a rendszer, ami a kilencvenes évek elején született, ma is működik. De ehhez nemcsak a sziklát kell megmozgatni, hanem alapot is kell ásni. Pontosan ez az, ami miatt nagyon fontos, hogy ennek az országnak a miniszterelnöke „munka alapú társadalomról” beszél. Mert ha a szórakozást adná életformaként a gyerekek kezébe, akkor a családom ellen tenne.

– Engedjen meg még egy kérdést a beszélgetés végére. Teljes az élete?

– Most nagyon. Mert nagyon sok embernek lehetek most hálás, és mert úgy érzem, van mit tennem. Például: Székesfehérváron a szájszűzlet összeomlott. Elmentek az orvosok, mert a rendszer nem jól működött. De mi, örmények nem szoktuk feladni... És mellém állt a polgármester úr, mellém állt a kórház főigazgatója – és ma újra létezik a városban szájszűzlet, amely országos oktatási akkreditációval rendelkezik. Tudja, ha látja a világot, hogy az út, amin járok, az konzekvens – akkor elmondhatom, hogy szép életem van.

Boldog ember vagyok. Édesapámtól kaptam egy fátylát – ami az én kezemben csak egy gyertyaszál. De talán ebből a gyertyaszálból valamit, egy kis égő ágacskaat továbbvisz a fiam vagy a lányom. És ez megmarad...

Török Péter

(Cikkünk a Helyi Érték Magazin 2015. októberi számában megjelent írás szerkesztett változata.)

ÚJ OBERBANK FIÓK NYITÁSA SZÉKESFEHÉRVÁRON

Az ausztriai Oberbank AG. 2015. szeptemberében Székesfehérvár központjában, a Rákóczi út 1. (Rákóczi út Várkörút sarok) szám alatt nyitotta meg legújabb, sorban a nyolcadik hazai fiókját, továbbfejlesztve ezzel a sikeres magyarországi terjeszkedést.

Látogasson el hozzánk!
8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 1.
Telefon: +36-22-518-100

A 146 éves Oberbankot, mely napjaink egyik legsikeresebb működésű, regionális bankja, 1869-ben alapították felső Ausztria tartomány székhelyén, Linz városában. Az Oberbank teljesen független, a bécsi tőzsdére bevezetett, nincsenek nagyrésztvényesei. Jelenleg összesen 153 bankfiókkal van jelen Ausztriában, Németországban (Bajorországban), Magyarországon, Csehországban és Szlovákiában.

A Magyarországon fióktelepként működő Oberbank AG. mérlegfőösszege a magyarországi legnagyobb kereskedelmi bankokéhoz mérhető, mellyel az osztrák tartományi bank függetlenségének, stabilitásának valamint hosszú távú üzleti stratégiájának köszönhetően tavaly – egymást követően már az ötödik alkalommal – eddigi sikertörténetének legjobb eredményét érte el.

A hitelek és a betétek vonatkozásában egyaránt további növekedés a cél, mely a rövid hitelek vagy a hosszabb futamidejű, különféle devizanemű, beruházási, export és egyéb – akár lízing (Oberlízing) - finanszírozással, illetve a bankban elhelyezett és az osztrák betétbiztosítási alap hatálya alá tartozó, mind vállalati mind pedig lakossági forint és euró betétek formájában valósulhat meg.

„Mint professzionális és megbízható, stabil pénzügyi partner az Oberbank a termelő és szolgáltató vállalkozások, a kis- és közepes illetve nagy iparvállalatok valamint a lakosság szolgálatában áll” – emelte ki Hamburger Pál a bank székesfehérvári fiókjának vezetője.

„Az Oberbank szolgáltatásai lefedik a teljes kört és az egyedi banki igényeket egyaránt, beleértve a lízinget is, melyet jól képzett és tapasztalt kollégáinkkal biztosítunk most már Székesfehérvár városában is.”

Nyitva tartás:

hétfő:	8:30- 16:00	szerda:	12:00- 17:00
kedd:	8:30- 16:00	csütörtök:	8:30- 13:00
		péntek:	8:30- 15:00

Ékes Fehérvár – Öreghegy, Csala

Az Echo Innovációs Műhely Agóra Vidékfejlesztési Alapítványa és együttműködő partnere, a 2011-ben létrehozott Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására a Kárpát-medence épített örökségének teljes feldolgozását tűzte ki célul, a 2009-ben megjelent „Székesfehérvár műemléki topográfiája” című kötet mintájára. Az eddig feldolgozott anyag alapján ezúttal Öreghegy és Csala történetébe pillantunk bele.

Szabadon álló, földszintes, nyeregvetős nyaraló

Máriavölgy 18.

Átalakított és toldalékkal ellátott présház, mely 1938-ban épült Schmidl Ferenc tervei szerint Deák Mariann számára. Kivitelezője Tóth Pál István. Alaprajza L alakú, egyik szárában a régi, másikban az új épületrészrel. Az előbbiben oszlopos, boltíves veranda, szoba, mögötte cselédszoba és konyha, az utóbbiban két szoba és fürdőszoba kapott helyet. A két szárny által közrefogott előtérben vedres kút állt. A régi épület nádfedését megtartották, az új szárny cserépfedéssel készült.

Elektromos elosztó

Donát utca – Zsolnai utca sarkán

Épült 1925-ben, Schmann József transzformátorház títusterve szerint, a Móri úti és a Mikszáth Kálmán és a Zámoly utcai elosztóval egy időben. A villamos energia elterjedése tette indokolttá, hogy a Király sori Villanytelepről kisebb elosztóházak építésével oldják meg az áramellátást a város különböző részeibe. Széles, téglány alaprajzú, lapos tetős épület. Sarokarmirozása és a közel két méter magas lábazata terméskövel burkolt. Napjainkban is eredeti funkciójában üzemel.

CSALA

A várostól északkeletre található, a Bicskére tartó főközlekedési út mellett. A középkorban a Csákok birtoka, a csákokói váruadalom része.

Elektromos elosztó – Donát utca Zsolnai utca sarok

A 17. századtól a Nádasdy-, a Hochburg-, majd a Lamberg-, illetve a Merán-családok birtokában volt. A közeli Csalapusztát 1873-ban Kégl György vásárolta meg, aki birtokáról kapta nemesi nevét 1878-ban. 1960-ig Pákozdi, ma Székesfehérvár településrésze. Lakóépületeinek összetétele vegyes. A legkorábbi falusi házak (Fő utca 9., 20. és 35.), azok felújításai (Fő utca 23.) és átépítései (Fő utca 14. és 39.) mellett az 1970-es évekre jellemző úgynevezett alpesi típus (Fő utca 14/a és 16.) is jelen van.

Kégl-kastély

Kégl György székesfehérvári polgár, országgyűlési képviselő, nagylelkű adományai hozzájárultak a megyei közoktató köznevelési igazgatóság megalapításához. Az akkor Pákozdihoz tartozó Csala pusztán Hauszmann Alajos tervei alapján 1876–1878-ban építette fel a kastélyát, amely 1945-ig volt a család birtokában. Jelenleg néhány melléképületet leszámítva használaton kívül áll. A kastély minden településtől messze, tájképi park közepén áll, főhomlokzata nagy, lejtős, facsoportokkal díszített tisztásra te-

Kégl-kastély

kint, melyek többségét 80-100 éve telepítették. Előtte négykaréjos vízmedence maradványai találhatók. A tisztáson túl, a lejtő alján patak csordogál. A park hátsó sarkában a kastélyal egy időben és ugyancsak Hauszmann tervei alapján épült egykori istálló, kocsiszín és cselédház földszintes, belső udvar köré csoportosított épületegyüttese húzódott meg, amit az 1990-es években elbontottak. A park másik részében harangtoronyos kápolna áll (mára elpusztult). A park bejáratánál az úttal párhuzamosan az egykori földszintes kapuórház, kertész- és „virágház” sorakozik. Kívülről a téglalap alaprajzú, egyemeletes kastély formáját az olasz, a német és a francia reneszánsz előképek határozzák meg, a francia reneszánsz kastélyokat idéző színvilágát pedig a vörös téglafal és a kőtagozatok festői kontrasztja jellemzi. A főhomlokzat 1+3+5+1 tengelyes. Az épület sarkán manzárdtetővel koronázott, de felső szintjén loggiával áttört torony emelkedik, a jobb sarkon a toronyénál nagyobb méretű manzárdtető idom látható. A jobb oldalirálit földszintjén zárterkély ugrik előre, főpárkányán volutával összefogott

kis oromzattal. A bal oldalirálit főpárkányán üres címerpajzs látható. A két oldalirálit közti részt négy toszkán oszlopos terasz tölti ki, ahonnan lépcső vezet a parkba. A hátsó homlokzathoz oszlopos-pilléres kocsiálahajtó csatlakozik, ahonnan a kastély főbejárata nyílik. Az előcsarnokból jobbra nyíló tágas, kétkarú fölépcső a földszintet az emelettel köti össze, az alagsorba a balra található melléklépcső vezet. A földszinten és az emeleten meglehetősen szabad csoportosításban sorakoznak a helyiségek, melyek között egykor vegyesen voltak található lakó- és közösségi célokot szolgáló termek. Az épület technikai felszerelése a maga korában a legkorszerűbb volt (melegvízfűtés, vízvezeték- és csatorna-rendszer, szobák közti villanycsengő, villanyüzemeltetésű vészharang). A második világháború után a szovjetek kórházat működtettek az épületben, mely idő alatt állapota jelentősen leromlott. Később mezőgazdasági célokra használták. Pár éve felújítások kezdődtek, a tetőszerkezet cseréjével jelentős állagmegóvás történt. A kastély ma műemlék, jelenleg magántulajdonban van, nem látogatható.

SZABADBA ZÁRVA

Drogprevenációs fehérvári film

Kilátástalanság, zűrös családi élet, céltalanság, feszültség, menekülés, függőség. Mindez megjelenik abban kisfilmben, mely prevenációs technikával segíti a fiatalokat, hogy NEM-et tudjanak mondani a drogokra. Várjuk érdeklődő pedagógusok, szociális szakemberek, ifjúságsegítő, közösségszervezők jelentkezését.

A fehérvári filmesek és helyi szakemberek által készített módszertani csomag (film és útmutató) igényelhető a Kaptár Ifjúsági és Prevenációs Irodában a 06-22-502-276-os telefonon, illetve a kaptar@echomail.hu címen.

A projekt az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával valósult meg.

HOZZAD-VIGYED!

Tégy egy könyvet, végy egy könyvet!

Ha nincs időd könyvtárba menni, de szívesen olvasol mindenféle témában, ráadásul van ott néhány feleslegessé vált könyved, amitől szívesen megszabadulnál, akkor te vagy a mi emberünk! Kérünk, hogy csak 2-3 könyvet hozz kis könyvtárunkba, nagy mennyiséget nem tudunk elhelyezni.

Jó szórakozást kívánunk!

FEHÉRVÁRI CIVIL KÖZPONT
Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.

A Fejér Megyei Civil Információs Centrum, valamint a Fejér Megyei Kormányhivatal Székesfehérvári Járási Hivatala

szerezzel meghívja Önt **Bognár Ferenc – Színes múltidéző** című kiállítására a Fehérvári Civil Központba (Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.)

A tárlat megtekinthető november 15-ig. A belépés díjtalan.